RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.080 van 13 augustus 1999
in de zaak A. 78.469/X-8116.

In zake : Johan VANSUYT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Beverlaai 10

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Johan VANSUYT op 30 april 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 11 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende intrekking van het besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" van de stad Menen, met uitwerking op 22 juni 1994, "enkel wat betreft de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n, waarop het door het Hof van Beroep te Gent op 21.01.93 bevolen herstel betrekking heeft en wat betreft de percelen, kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming", in zoverre dit besluit zijn percelen, kadastraal gekend onder Sectie B, nrs. 328 K 7, 328 L 7 en 328 G 7 betreft;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 juni 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker eigenaar en bewoner is van een woonhuis gelegen aan de Lauwbergstraat 110 te Menen (Lauwe); dat de achter verzoekers woning gelegen percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nrs. 328 K 7, 328 L 7 en 328 G 7 volgens

de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 13 augustus 1953 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk-Lauwe", gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 september 1961 en 29 september 1971, zijn gelegen in een zone voor nijverheidsgebouwen; dat volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk deze percelen zijn gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie; dat bij besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden "het bijgaand plan, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en een onteigeningsplan, tot wijziging van het bij koninklijke besluiten van 13 augustus 1953, 18 september 1961 en 29 september 1971 goedgekeurd en gewijzigd bijzonder plan van aanleg nr. 1, 'Tuinwijk (Lauwe)' genaamd, van de stad Menen, wordt goedgekeurd, met uitsluiting van het met een blauwe rand omzoomde deel van het onteigeningsplan" en wordt bepaald dat het algemeen nut de onteigening vordert van de percelen aangegeven op het goedgekeurde deel van het plan; dat voornoemde percelen volgens de voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg zijn gelegen in een zone "15" (geel/groen) met als hoofdbestemming "parking" (PA), en geen nevenbestemming; dat tegen dit besluit bij de Raad van State een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging evenals een annulatieberoep werden ingesteld; dat bij arrest nr. 52.256 van 16 maart 1995 de vordering tot schorsing werd verworpen wegens gebrek aan ernstige middelen; dat het annulatieberoep nog hangende is; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening voornoemd besluit van 22 juni 1994 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk-Lauwe" heeft ingetrokken, ook "wat betreft de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone

’15 (geel/groen)’ met als hoofdbestemming ’parking’ zonder nevenbestemming";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van "de regelen van goed bestuur en de beginselen van rechtszekerheid en van het beginsel van niet-retroactiviteit en de schending van Artikel 23 van het gerechtelijk wetboek omtrent de draagwijdte van het gezag van gewijsde"; dat verzoeker het middel uiteenzet als volgt :

> "Doordat het bestreden besluit tot gedeeltelijke intrekking van het besluit van 22.06.1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse aangelegenheden tot goedkeuring van het B.P.A. nr. 1 ’Tuinwijk Lauwe’ van de Stad Menen is gesteund :
> 1) op de overweging (p. 2) dat een met annulatieberoep bestreden beslissing kan worden ingetrokken op grond van de in het geding aangevoerde rechtmatigheidsbezwaren of op grond van een overtreding van openbare orde en verder is gesteund
> 2) op de schending van het ingetrokken besluit van het gezag van gewijsde van het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 21.01.1993 en de overweging (p. 8) ’dat het besluit tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg derhalve gedeeltelijk dient ingetrokken te worden; dat de intrekking van het goedkeuringsbesluit enkel betrekking heeft op de percelen bedoeld in het arrest van 21.01.93 van het Hof van Beroep te Gent en op de in de nabijheid daarvan tot parking bestemde gronden waaraan aldus een bestemming gegeven werd die uiteindelijk ook dienstig kan zijn

voor een in de nabijheid gevestigde horeca-zaak (initieel werd een dansgelegenheid beoogd en uit niets blijkt dat gezegde horeca-zaak niet overwegend het karakter van een dansgelegenheid zou hebben) tot stand gekomen door uitvoering van bouwwerken in strijd met het decreet betreffende de ruimtelijke ordening'

3) op de schending door het ingetrokken besluit van de uitsluitende bevoegdheden van de rechterlijke macht en de scheiding der machten (p.10);

4) en op de overweging (p. 13) 'dat wat het bij besluit van 22.06.94 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1. 'Tuinwijk Lauwe' moet worden vastgesteld dat het niet tot stand kwam met eerbiediging van artikel 14, 1° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening; dat immers na de kennisname van het vonnis van de Rechbank van eerste aanleg vaststond dat, indien ze niet werd gecorrigeerd en hernomen vanaf de voorlopige aanneming van het ontwerpgewestplan door de gemeenteraad, de procedure die zou leiden tot de definitieve aanvaarding van het bijzonder plan van aanleg, noodzakelijkerwijze zou gekenmerkt zijn door onvolledigheid van de aan de gemeenteraad voorgelegde stukken waarin de bestaande toestand beschreven werd en onvolledigheid van de tijdens de inzage- en inspraakprocedure medegedeelde gegevens'.

Terwijl ingevolge artikel 23 van het gerechtelijk wetboek het gezag van rechterlijk gewijsde zich niet verder uitstrekt dan hetgeen het voorwerp van de beslissing heeft uitgemaakt en het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 21.01.1993 alleen betrekking heeft op 'de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n' en niet op de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming; dat er dan ook geen rechtsgrond bestaat voor dit bestreden onderdeel van het Besluit van 11 februari 1998; dat de vermelding dat aan de tot parking bestemde gronden een bestemming gegeven werd die uiteindelijk ook dienstig kan zijn voor een in de nabijheid gevestigde horeca-zaak, niet inhoudt dat deze bestemmingswijziging zelf een schending zou inhouden van het gezag van gewijsde van het arrest van 21 januari 1993; dat de bestemming parking niet ondergeschikt is aan de voormelde horeca-zaak en het B.P.A. geen bepaling bevat omtrent de vraag voor wie deze parking dienstig kan zijn en uit deze bestemmingswijziging tot parking ook niet blijkt dat deze werd doorgevoerd ten dienste van een in de nabijheid gelegen horeca-zaak; dat de Raad van State in zijn arrest nr. 52.256 van 16 maart 1995 omtrent deze bestemming heeft overwogen (p. 6) 'dat met betrekking tot het gebied 'parking met privaat

karakter', de bestemming wezenlijk niet afwijkt van de bestemming industriegebied daar in dergelijk gebied gronden kunnen worden bestemd tot parking; dat alleszins de behoefte aan parkeerruimte aldaar wordt verantwoord met de overweging van de gemeenteraad dat de omliggende woonstraten niet moeten instaan voor de parkeerbehoeften van het gebied voor stapelplaatsen en kleine bedrijvigheden'; dat het gezag van gewijsde van voormeld arrest niet mag uitgebreid worden tot de bedoelde parking; dat het feit dat volgens het bestreden besluit, voor het in de nabijheid gelegen pand van de heer SUYS 'initieel een dansgelegenheid werd beoogd', niet relevant is en niet belet dat die bestemming uitdrukkelijk werd uitgesloten door het ingetrokken B.P.A.; dat de beschouwing van het bestreden besluit dat 'uit niets blijkt dat gezegde horeca-zaak niet overwegend het karakter van een dansgelegenheid zou hebben' helemaal geen verantwoording of rechtsgrond kan zijn om de bestemming als parking eveneens in te trekken, nu het bestreden besluit door die beschouwing zelfs niet stelt dat de horecazaak overwegend het karakter van dansgelegenheid zou hebben en nu in die eventuele feitelijkheid, in strijd met het bestemmingsvoorschrift van het ingetrokken B.P.A. geen enkele steun kan gevonden worden om ook de bestemming als parking te aanzien als strijdig met het gezag van gewijsde van voormeld arrest;

En terwijl het aldus retroactief (gedeeltelijk) ingetrokken besluit werd bestreden door een vordering tot schorsing ingeleid door de BVBA GEERAERT-LAUWE, de heer Marc VERGOTE en de heer Christian PÏETTE, welke vordering evenwel bij arrest nr. 52.256 van 16 maart 1995 door de Raad van State werd verworpen onder de overweging dat geen van de middelen ernstig is en zonder dat door de Raad van State enig middel ambtshalve werd opgeworpen;

En terwijl het middel van de schending van het gezag van gewijsde verbonden aan het arrest gewezen door het Hof van Beroep te Gent werd ingeroepen door Frans GHEKIERE in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring van de bouwvergunning op 2 december 1994 afgeleverd aan Marc SUYS; dat de bestrijding van die bouwvergunning aan de overheid niet de gelegenheid geeft om het B.P.A. van 22.6.1994 te herroepen;

En terwijl, de al dan niet vermelding van het voormeld arrest lopende de procedure voorafgaand aan de totstandkoming van het ingetrokken B.P.A., zonder enige invloed is op de bestemmingswijziging die het voorwerp uitmaakt van de huidige vordering";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt vooreerst dat er een beroep tot nietigverklaring werd ingesteld van het ministerieel besluit van

22 juni 1994 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk-Lauwe" "minstens voor zover genoemde besluiten de eigendom van verzoeker, kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, 328 L 7, en 328 G 7 aanmerken als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming", dat "het niet minder juist (is) dat de rechtsgrond voor het bestreden onderdeel van het M.B. van 11 februari 1998 wel degelijk aanwezig is, wat blijkt uit de bestreden akte zelf : enerzijds is het M.B. van 22 juni 1994 het voorwerp van een annulatieprocedure zodat de intrekking ervan onder de gestelde voorwaarden mogelijk is, anderzijds, vindt de intrekking zowel een rechtsgrond in het middel van schending van gewijsde als in een ambtshalve onderzoek van de wettigheid ervan", dat het gezag van gewijsde van bedoeld arrest door het bestreden onderdeel van het besluit niet wordt "uitgebreid tot de bedoelde parking", dat "samengevat (...) in de bestreden akte wel (wordt) gesteld dat door de onvolledig weergegeven bestaande toestand bij de opmaak van het B.P.A. nr. 1 'Tuinwijk-Lauwe' (door de veronachtzaming van het bestaan van een nog niet uitgevoerde rechterlijke beslissing) noodzakelijk aanleiding geeft tot de schending van het gezag van gewijsde dat kleeft aan deze rechterlijke beslissing en noodzakelijk een schending inhoudt van het voorschrift bedoeld in artikel 14, 1° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening", dat "verzoeker (niet) betwist (...) dat in een B.P.A. uit de weergave van de bestaande toestand moet blijken dat een rechterlijke beslissing het herstel in de vorige toestand (de afbraak) heeft bevolen(, en) evenmin dat het feit dat de onjuistheid of onvolledigheid van de weergave van de bestaande toestand tijdens het openbaar onderzoek niet werd opgeworpen, niet belet dat zij voor de Raad van State als annulatiemiddel kan worden ingeroepen", dat verzoeker ook niet betwist dat "de stad Menen heeft nagelaten de bestaande toestand volledig en dus correct weer te geven, althans wat betreft de rechterlijke veroordelingen die de heer

M. SUYS intussen had opgelopen(, en) dat het B.P.A. nr. 1 ’Tuinwijk-Lauwe’ bijgevolg niet op wettige wijze is tot stand gekomen", dat de verwerping van de vordering tot schorsing door de Raad van State in zijn arrest nr. 52.256 niets afdoet aan het feit dat de annulatieprocedure nog steeds hangende is, dat de verwijzing in het bestreden besluit naar de hangende annulatieprocedure tegen de bouwvergunning van 2 december 1994 niet op zichzelf staat, dat het bestreden besluit ook verwijst naar de hangende annulatieprocedure tegen het bijzonder plan van aanleg, en daar uitdrukkelijk haar bevoegdheid ratione temporis en ratione materiae uit put om het intrekkingsbesluit te nemen, en dat de overheid op grond van artikel 40, tweede lid, van de Grondwet gehouden is haar medewerking te verlenen aan de tenuitvoerlegging van vonnissen en arresten;

Overwegende dat het bestreden besluit het besluit van 22 juni 1994 tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" van de stad Menen, heeft ingetrokken, "enkel wat betreft de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n, waarop het door het Hof van Beroep te Gent op 21.01.93 bevolen herstel betrekking heeft en wat betreft de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming"; dat dit besluit in wezen is gegrond op een schending door het ingetrokken besluit van artikel 14, 1˚, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, doordat op het plan van de bestaande toestand, gevoegd bij het door de gemeenteraad van de stad Menen op 26 juni 1992 voorlopig aangenomen ontwerpplan tot wijziging van voornoemd bijzonder plan van aanleg, geen melding is gemaakt van het vonnis van de Rechtbank van

eerste aanleg te Kortrijk van 9 maart 1992 waarbij Marcus SUYS werd veroordeeld "tot betaling van een frank provisionele vergoeding op alle schade aan elk der burgerlijke partijen BEYLS-VERSPAILLE, COEMAN-VERVAEKE, HERMAN-DERMOUT, GEERAERT-DEMUYNCK, GHEKIERE-VANCOMPERNOLLE", en "tot herstel van zijn gebouwen in de vorige staat, overeenkomstig artikel 65 van de Stedenbouwwet binnen de maand na de betekening van het vonnis van veroordeling tot herstel"; dat het bestreden besluit hieromtrent overweegt wat volgt :

> "dat in voorliggend geval niet werd gehandeld met eerbiediging van artikel 14, 1° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening; dat na de kennisname van het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg vaststond dat, indien ze niet werd gecorrigeerd en hernomen vanaf de voorlopige aanneming van het ontwerpplan door de gemeenteraad, de procedure die zou leiden tot de definitieve aanvaarding van het bijzonder plan van aanleg, noodzakelijkerwijze zou gekenmerkt zijn door onvolledigheid van de aan de gemeenteraad voorgelegde stukken waarin de bestaande toestand beschreven werd en onvolledigheid van de tijdens de inzage- en inspraakprocedure medegedeelde gegevens; dat de verwaarloosde correctie erin bestaat dat het bestaan van het niet uitgevoerd vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk niet werd vermeld op een plan dat de bestaande toestand weergeeft; dat zoals de procedure thans is verlopen, het niet onbegrijpelijk is dat de omwonenden die aan de zijde van de gemachtigde ambtenaar de procedures voor de rechter gevoerd hebben, zich gegriefd achten door de B.P.A.-procedure, zoals deze door de gemeenteraad gevolgd werd en die gekenmerkt was door de onvolledigheid van de tijdens het openbaar onderzoek medegedeelde gegevens; dat bij de definitieve aanvaarding van het B.P.A. door de gemeenteraad de veronachtzaming vaststond van het bestaan van zowel het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg (uitgesproken ± 3 1/2 maand vóór de voorlopige aanneming van het plan) als van het arrest van het Hof van Beroep (uitgesproken ± 1 week vóór de definitieve aanneming van het plan); dat aangezien het veronachtzamen van het bestaan zelf van een nog niet uitgevoerde, met gezag van gewijsde beklede rechterlijke beslissing, noodzakelijk aanleiding geeft tot schending van dit gezag, de op gemeentelijk vlak gevolgde goedkeuringsprocedure en het ministerieel goedkeuringsbesluit zelf onwettig te achten zijn; dat het besluit tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg derhalve gedeeltelijk dient ingetrokken te worden;

dat de intrekking van het goedkeuringsbesluit enkel betrekking heeft op de percelen bedoeld in het arrest van 21.01.93 van het Hof van Beroep te Gent en op de in de nabijheid daarvan tot parking bestemde gronden waaraan aldus een bestemming gegeven werd die uiteindelijk ook dienstig kan zijn voor een in de nabijheid gevestigde horeca-zaak (initieel werd een dansgelegenheid beoogd en uit niets blijkt dat gezegde horeca-zaak niet overwegend het karakter van een dansgelegenheid zou hebben) tot stand gekomen door uitvoering van bouwwerken in strijd met het decreet betreffende de ruimtelijke ordening";

dat het bestreden besluit voorts overweegt :

"dat wat betreft het bij besluit van 22.06.94 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 1 'Tuinwijk-Lauwe' moet worden vastgesteld dat het niet tot stand kwam met eerbiediging van artikel 14, 1° van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening; dat immers na de kennisname van het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg vaststond dat, indien ze niet werd gecorrigeerd en hernomen vanaf de voorlopige aanneming van het ontwerpplan door de gemeenteraad, de procedure die zou leiden tot de definitieve aanvaarding van het bijzonder plan van aanleg, noodzakelijkerwijze zou gekenmerkt zijn door onvolledigheid van de aan de gemeenteraad voorgelegde stukken waarin de bestaande toestand beschreven werd en onvolledigheid van de tijdens de inzage- en inspraakprocedure medegedeelde gegevens; dat de verwaarloosde correctie erin bestaat dat het bestaan van het niet uitgevoerd vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk niet werd vermeld op een plan dat de bestaande toestand weergeeft; dat het besluit tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg derhalve gedeeltelijk dient ingetrokken te worden; dat de intrekking van het goedkeuringsbesluit enkel betrekking heeft op de percelen bedoeld in het arrest van 21.01.93 van het Hof van Beroep te Gent en op de in de nabijheid daarvan tot parking bestemde gronden waaraan aldus een bestemming gegeven werd die uiteindelijk ook dienstig kan zijn voor een in de nabijheid gevestigde horeca-zaak (initieel werd een dansgelegenheid beoogd en uit niets blijkt dat gezegde horeca-zaak niet overwegend het karakter van een dansgelegenheid zou hebben) tot stand gekomen door uitvoering van bouwwerken in strijd met het decreet betreffende de ruimtelijke ordening";

Overwegende dat voornoemd vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk -zoals in het bestreden besluit zelf overigens wordt gesteld- enkel

betrekking heeft op de eigendommen "gelegen zijnde te Menen-Lauwe, Lauwbergstraat, 92, kadastraal bekend onder Sectie B, nrs. 331 h5, g5, f5, 332 n, 3e afdeling", en niet op de percelen nrs. 328 K7, L7 en G7; dat de niet-vermelding van dit vonnis op het plan van de bestaande toestand om deze reden alleen reeds op het eerste gezicht geen in rechte aanvaardbaar motief lijkt te kunen zijn om het ministerieel besluit van 22 juni 1994 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg met betrekking tot deze percelen in te trekken; dat het bestreden besluit overigens de intrekking wat deze "in de nabijheid daarvan tot parking bestemde gronden" betreft, motiveert door te overwegen dat er "aldus een bestemming (aan) gegeven werd die uiteindelijk ook dienstig kan zijn voor een in de nabijheid gevestigde horeca-zaak (initieel werd een dansgelegenheid beoogd en uit niets blijkt dat gezegde horeca-zaak niet overwegend het karakter van een dansgelegenheid zou hebben) tot stand gekomen door uitvoering van bouwwerken in strijd met het decreet betreffende de ruimtelijke ordening"; dat op het eerste gezicht niet valt in te zien op welke wijze de enkele omstandigheid dat bedoelde "parking" dienstig kan zijn voor de litigieuze horeca-zaak de wettigheid van het voorschrift van het bijzonder plan van aanleg dat deze bestemming vaststelt, zou kunnen aantasten; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

> "Aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor gevolg heeft dat de gronden gelegen achter en grenzend aan de eigendom en woning van verzoeker, terug de vroegere bestemming 'industriegrond' bekomen, in plaats van parking voor voertuigen, zodat industriële activiteit aldaar terug mogelijk wordt; dat zulks een ernstig nadeel uitmaakt voor het woonklimaat van verzoeker, wiens erf en tuin grenst aan bedoelde percelen; dat dit erntig nadeel moeilijk te herstellen is, daar de bouw- en milieu-

vergunningen die onmiddellijk op grond van het bestreden besluit kunnen worden afgeleverd en de industriële activiteiten die in uitvoering daarvan worden ontwikkeld, niet kunnen ongedaan gemaakt worden wanneer de overheid opteert voor een andere wijze van herstel dan de afbraak en dat, indien het nadeel te herstellen is, zulks zeer moeilijk is, gelet op de rechten die inmiddels zijn ontstaan op grond van het bestreden besluit die in een rechtsstaat niet gemakkelijk kunnen ongedaan gemaakt worden";

Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij opwerpt, het door verzoeker aangevoerde nadeel niet louter hypothetisch is, aangezien het inherent verbonden is aan de tenuitvoerlegging van het bestemmingsvoorschrift "gebied voor milieubelastende industrie" dat het gewestplan aan de betrokken percelen heeft gegeven; dat verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 februari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende intrekking van het besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden tot goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 1 "Tuinwijk Lauwe" van de stad Menen, met uitwerking op 22 juni 1994, "enkel wat betreft de percelen aan de Lauwbergstraat 92, ten kadaster gekend Lauwe, derde afdeling, Sectie B, nrs. 331 h 5, g 5, f 5 en 332 n, waarop het door het Hof van Beroep te Gent op 21.01.93 bevolen herstel betrekking heeft en wat betreft de percelen kadastraal gekend onder Sectie B, nr. 328 K 7, nr. 328 L 7 en nr. 328 G 7 aangemerkt als zone 15 (geel/groen) met als hoofdbestemming parking zonder nevenbestemming", in zoverre dit besluit de percelen van Johan VANSUYT, kadastraal gekend onder Sectie B, nrs. 328 K 7, 328 L 7 en 328 G 7 betreft.

Artikel 2.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien augustus

1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**